

ЕВРЕЙСКИ ВЕСТИ

Брой 18 (1160)

Год. LVII

23. X. 1990 г.

ВЕСТНИКЪТ Е ОСНОВАН НА 1. XI. 1903 Г.
И Е СВЪРЪН СЛЕД ПРЕБРАТА НА 19. V.
1924 Г. ОТНОВО ЗАПОЧВА ДА ИЗЛИЗА НА
30. X. 1941 Г.

„БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО“ НЕ Е НАЙ-ВИСОКАТА ТОЧКА

Когато депутатът Соломон Паси повдигна в Народното събрание въпроса за българско военно участие в Персийския конфликт, множество то в залата (и извън нея) възприе този акт като ексцентричен и неуместен. Стигна се и до неблагоприятни реакции (в залата и извън нея). Няколко дена след това, по време на твърде успешното пътуване из САЩ на председателя на републиката Желю Желев, се оказа, че същият въпрос може да стои като ед на съвсем сериозна гаранция за българската интеграция в цивилизования свят. Именно гаранцията, а не пена — все пак ние не сме Кувейт, за да можем с пари да си купим национален статус.

В някакъв смисъл „кувейтската“ инициатива е без прецедент в нашата история. Показателен за това е и ентузиазмът, с който вече хиляди доброволни заявиха желание то си да се включат в нашия военен контингент. Оказа се, че „България над всичко“ не е най-високата точка, до която може да подскочи нашият сънародник.

Сега идеята, „скандално“ подхвърлена от г-н Паси, се обсъжда внимателно и задълбочено в парламента, а на 12 октомври беше учреден и комитет „Кувейт“.

На втората си сбирка — на 18 октомври — комитетът избра и

управителен съвет, който бе оглавен от акад. Благовест Сендов. Какви са задачите и перспективите на един подобен комитет?

Преди всичко той ще се държи настрана от официалните инициати

Соломон Паси

Св. Тая Кирова

ви свързани с пряка и непряка българска подкрепа на борбата за независимост на Кувейт и защита на българите, останали на териториите на Ирак и Кувейт. Комитетът, разбира се, ще подкрепя подобни инициативи, но все пак целта му не е представянето на правителствени и президентски решения, а формирането и изразяването на една обществена версия за Персийския конфликт. В този смисъл не бива да се пропуска и аналогията, която може да се прокара между Кувейт и България в отношението им спрямо най-различни велики сили, които са склонни да поемат в ръцете си съдбата на народи, с недостатъчни военни съпротивителни сили. Ето защо смисълът на комитета „Кувейт“ се простира отвъд конкретните обстоятелства, независимо колко драматични са те.

На срещата на 18 октомври се взе решение да се пристъпи бързо към съвсем конкретни мерки — срещи на най-високо равнище, широко популяризиране на идеите на комитета, разширяване на обществените и политическите контакти. А гражданското приобщаване към тези акци ще бъде доказателство за отговорността ни към принципа за териториална и политическа независимост на всяка една страна.

Юлиян ПОПОВ